

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

Development of English speaking skills of grade 3 students

By using role-playing activities

นิธิวัฒน์ โสชะดา

Nithiwat Sochada

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Ubon Ratchathani Campus, Thailand

E-mail: witulphimpharat2001@gmail.com

Received March 15, 2023; Revised June 27, 2023; Accepted June 28, 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ พื้นที่การวิจัยคือ โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 40 คน ใช้วิธีคัดเลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือในการวิจัย คือ แผนการสอน จำนวน 5 แผน แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน

จากผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนมีคะแนนการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 13.00 คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน

คำสำคัญ: ความสามารถในการพูด; กิจกรรมบทบาทสมมติ

Abstract

The objectives of this research are 1) to develop English speaking learning activities for communication using role-playing activities to be effective according to the 80/80 criterion. 2) To study the learning achievement in English speaking by using role-playing activities before and after. The research model is action research. The research area is Kantharalak Wittaya School The target group is 40 grade 3/3 students, selected by group random sampling. The research tools are 5 teaching plans, pre- and post-learn assessments.

The results of the study revealed that 1) the efficiency of the English speaking skill development learning plan using role-playing activities of grade 3/3 students is effective according to the 80/80 criterion. 2) The students had higher speaking scores after class than before. Before studying, the average total score was 13.00 points and after the study, the average total score was 18.28 points. Average overall score of 5.25 points.

Keywords: English Speaking Skill; Role-Playing Activities

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางอันเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้นานาประเทศในสังคมโลกได้รับผลกระทบอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้าไปมากเพียงใด ความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทและความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) นอกจากนี้แรนดอล์ฟ (Randolph, 1985) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า “ไม่มีภาษาใดที่ใช้ในแวดวงการศึกษาหรือใช้เป็นภาษาต่างประเทศได้มากเกินไปกว่าภาษาอังกฤษ” ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ผู้ใช้อย่างน้อยที่สุดในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และในการจัดการเรียนการสอน การพูดจึงทักษะที่สำคัญมาก ๆ ดังคำกล่าวของ สเตวิก (Stavick, 1976) ที่ว่า การสอนภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพที่สุดก็คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการพูดคุยเรื่องที่สนใจ และ แครอล (Carroll, 1977) ให้ความเห็นว่า บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา คือ ผู้ที่สามารถเรียนภาษาที่สองได้ถึงระดับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่ว และความสามารถในความเข้าใจภาษาพูดโดยเจ้าของภาษา เป็นความสามารถที่พึงประสงค์ที่สุด โดยการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์รองลงไป

กิจกรรมบทบาทสมมติ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง

และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออก ของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ที่สังเกตมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตาม วัตถุประสงค์ (ทีศนา แชมมณี, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่ากิจกรรมการ แสดง บทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้มี ความหมายสำหรับผู้เรียน เพราะข้อมูลจากผู้เรียนโดยตรง ไม่ต้องใช้กระบวนการคิดที่ ซับซ้อนทำให้ บทเรียนสนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับการจัด การเรียนการสอนในทุกระดับ ช่วยเสริมประสบการณ์ใน การเรียน ของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์และพัฒนาทักษะทางภาษาของ นักเรียนด้วยโดยกิจกรรมบทบาท สมมติประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้น ตามแนวคิดของทีศนา แชมมณี (2550) ได้แก่ (1) การเตรียมการ โดยผู้สอนกำหนด วัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน (2) การเริ่ม บทเรียน โดยผู้สอน กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน (3) การเลือกผู้แสดง ครูพิจารณา เลือกตัวนักแสดง และให้ผู้แสดงเตรียมการแสดง (4) การเตรียม ผู้สังเกตการณ์ ครูผู้สอนเตรียมผู้ชม และทำความเข้าใจกับ ผู้ชม (5) การแสดง ให้นักเรียนที่ได้รับบทบาทสมมติ แสดงหน้าชั้นเรียน (6) การวิเคราะห์อภิปรายผลการ แสดง สรุปหลังการแสดง และ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนพบว่าทักษะในการการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา คือนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันน้อยมาก ขาดความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย ทำให้ไม่สามารถ ที่จะพูดสื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษได้ ไม่สามารถพูดคำศัพท์ วลี ข้อความ หรือ ประโยคสั้น ๆ ได้ และนักเรียนไม่กล้าออกเสียงไม่กล้าแสดงออกไม่ให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาด ความ กระตือรือร้นในการเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษ นั้นยาก และตนเองไม่มี ความสามารถที่จะพูดได้ ทำให้ไม่กล้าพูด เพราะกลัวผิดหลักไวยากรณ์ ไม่กล้าพูดออกเสียง หรือออกเสียง เบา ไม่มีการเน้นเสียงหนักเบา จึงทำให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ ที่ต้องปรับปรุง ซึ่งนักเรียน ควรได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้อยู่ ในระดับที่ ดีขึ้น โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาใน ห้องเรียนและในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียน สามารถใช้ ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยมีความตระหนักในปัญหา ความสำคัญ และภารกิจที่รับผิดชอบ คือการพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมควรแก่ ระดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยปัญหาและความสำคัญของการฟังพูด ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงคิดจะแสวงหาวิธีการในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการพูด ภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และหลังจากที่ได้ทำการศึกษาทฤษฎี กลวิธี และงานวิจัยต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัยพบว่าแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การสอนการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี บทบาทสมมติ โดยผู้วิจัยได้เล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญของหนังสือเล่ม ดังนั้น การนำวิธีการเรียน การสอนแบบบทบาทสมมติมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จึงนับเป็นสิ่ง

ที่น่าสนใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตัดสินใจที่จะพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนเรียน และ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม
3. ตัวแปรต้น คือ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
4. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน
5. ตัวแปรร่วม คือ คะแนนการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน
6. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอน 5 แผน
7. ระยะเวลาการวิจัย ใช้เวลา 5 สัปดาห์ เป็นการทำการทดสอบก่อนเรียน 1 ครั้ง สอนทักษะการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ สัปดาห์ละ 1 แผน

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งได้แนวคิดของ เกศสุดา ปงลังกา (2550) ซึ่งได้อธิบายว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการพูด ที่ครูเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนแสดงตามสถานการณ์และบทบาทซึ่งใกล้เคียงกับความจริง โดยนักเรียนแสดงบทบาท ความรู้สึก เจตคติที่มีต่อ

บทบาทนั้น เป็นการนำประสบการณ์ การเรียนรู้มาใช้ในการฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งเป็นการประยุกต์ความรู้ของนักเรียน กล่าวโดยสรุปคือ กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนรู้จัก การจำลองเหตุการณ์เพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยมีการแลกเปลี่ยน สนทนากันเพื่อฝึกทักษะการพูดและกระบวนการการคิดร่วมกัน และบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน มีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิด ความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจอีกทั้งเข้าใจในความรู้สึกของ ผู้อื่น ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิด ความสามัคคี ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2545) กล่าวถึงกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ว่า เป็นการสร้างหัวข้อเรื่องหรือสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริงแล้วแสดงตามบทบาทนั้น ตามความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ที่ผู้แสดงคิดว่าควรจะเป็น ภายหลังการแสดงจะต้องมี การอภิปราย เกี่ยวกับการแสดงออกทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงเพื่อการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ วิธีการนำ กิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ สมศิริ ปลื้มจิตต์ (2534) กล่าวว่า มีอยู่ 2 แบบ คือ การใช้บทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (Preplanned or Structure role playing) และการใช้บทบาทสมมติแบบอัตโนมัติ (Spontaneous role playing)

จากการศึกษาข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมตินั้น สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนรู้จัก การจำลองเหตุการณ์เพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยมีการแลกเปลี่ยน สนทนากันเพื่อฝึกทักษะการพูดและกระบวนการการคิดร่วมกัน หลักการและขั้นตอนการนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้นั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมี ทักษะและกระบวนการการคิด วิเคราะห์ ระบบการทำงานกลุ่ม โดยเฉพาะ ทักษะในการพูด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เน้นการพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติใช้แผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา

2. ขั้นตอนการวิจัย

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ขั้นตอนการสอน รวมถึงการจัดกระบวนการการเรียนรู้ ในชั้นเรียน ศึกษาตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ ประเมินผลตามวิธีของ ลิตเคอร์ทเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

4) นำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

5) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้

7) ศึกษาทฤษฎี แนวทาง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลาง ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทาง และข้อมูลในการสร้างและ ออกแบบกิจกรรมเพื่อทดสอบความสามารถทางการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติของระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

8) สร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อน การทดลอง 1 ชุด และ หลังการทดลองอีก 1 ชุดเพื่อเป็นข้อสอบคู่ขนาน โดยแบบทดสอบแต่ละ ชุดกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน แสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนดให้ โดยกำหนดให้นักเรียน จับคู่ และช่วยกันเขียนแต่ง และส่งบทบาท สมมติเพื่อประเมินทักษะการเขียน ก่อนจะได้รับ การทดสอบประเมินทักษะการพูด

9) นำแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำไปใช้

10) ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ กำหนดเกณฑ์การ ให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งความสามารถ ออกเป็น 5 ระดับ คือ อ่อนถึง ดีมาก โดยอ้างอิงและปรับปรุงจากงานวิจัยของ เกศสุตา ปงลังกา (2550) ทั้งนี้จะให้นำหนักคะแนนตั้งแต่ 1–10 คะแนน

11) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งความสามารถ ออกเป็น 5 ระดับ คือ อ่อนถึงดีมาก โดยอ้างอิงและปรับปรุง องค์ประกอบของการเขียนเพื่อให้คะแนนการ เขียนจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533) ทั้งนี้ จะให้นำหนักคะแนนตั้งแต่ 1–10 คะแนน

12) นำเกณฑ์การให้ทั้งการให้คะแนนความสามารถด้านการพูด และการให้ คะแนนความสามารถ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจก่อนนำไปใช้ ประเมินการพัฒนาทักษะการพูดและ การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

13) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินการให้คะแนน

14) จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินการให้ คะแนนเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ประเมินความรู้ทางด้านทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียน (Pre-test)

2) นำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการพูด และการเขียน ภาษาอังกฤษ

3) ประเมินความรู้ทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียน (Post-test)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหา ค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ dependent samples เพื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติ

2. นำข้อมูลที่ได้มาสรุปหาค่าร้อยละและเขียนรายงานเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 แสดงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา

รายการประเมิน	E_1	E_2	E_1/E_2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	81.84	89.33	81.84/89.33
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	83.50	92.17	83.50/92.17
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	85.17	93.17	85.17/93.17
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	84.40	94.17	84.40/94.17
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	84.67	92.50	84.67/92.50
ประสิทธิภาพรวม	83.84	92.27	83.84/92.97

จากตาราง 1 จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ซึ่งพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.84/89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.50/92.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.17/93.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.00/94.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ แผนการจัด การ

เรียนรู้ที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 84.67/92.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพรวม (E1 /E2) เท่ากับ 83.84/92.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน มีประสิทธิภาพเพียงพอที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวัดทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 แสดงผลการวัดทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
	X	SD	X	SD	
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	13.00	0.54	18.28	0.51	8.09063

จากตาราง 2 จะแสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนจากการพัฒนาทักษะ การพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา จำนวน 40 คน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการวัดทักษะการพูดโดยก่อนเรียนมีคะแนนรวมเฉลี่ย 13.00 คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทาง การเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน

อภิปรายผล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะ ทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยานั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/93.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนา ทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยานั้นมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริง ทั้งนี้ ผลของประสิทธิภาพของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นได้สอดคล้องกับแนวคิดของ เกตสุดา ปงลังกา (2550) ได้อธิบายว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาใน การสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความ มั่นใจในการตัดสินใจอีกทั้งเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้ อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคีและญาติภาพนิต พินกุล (2539) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติ ดังต่อไปนี้ 1. ผู้เรียนได้

เรียนรู้การประพุดติ และปฏิบัติตน ในสังคมได้เหมาะสม 2. ผู้เรียนได้รู้จักพัฒนาการฝึกปฏิบัติ คือ รู้ลึก คิด และกระทำอย่างมีระบบ 3. ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด 4. ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหา และรู้จักตัดสินใจ 5. ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการปรับตัว และความ เป็นตัวของตัวเองมากที่สุด 6. ผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคีโดยการท างานเป็นกลุ่ม ร่วมกับผู้อื่น 7. ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น ทำให้มองโลกกว้างขึ้น 8. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นว่ามีความแตกต่าง จากตัวเอง และสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น 9. ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกหลาย บทบาท 10. ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองและผู้อื่น ซึ่งสามารถทำให้รู้จักตัดสินใจ เลือกค่านิยมของตนเองได้อย่างมีเหตุผล 11. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น 12. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อนตนเองและผู้อื่น อีกทั้งการใช้กิจกรรมบทบาท สมมตินั้นสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีโดยเปรียบเทียบจากงานวิจัยของ นพรัตน์ ใจกาษา (2555) ที่ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาส ต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ พบว่า ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ 81.69/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5870 แสดง ว่านักศึกษามีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 58.70 นักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติมี ความสามารถในการพูดในโอกาสต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบ บทบาทสมมุติ โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยสรุป การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาส ต่าง ๆ โดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ ช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาการด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ มากขึ้น และการแสดงบทบาทสมมุติช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจใน การเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถมี มนุษยสัมพันธ์ ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้นกิจกรรมบทบาทสมมุติ ยังสามารถพัฒนาทักษะทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษได้โดยอ้างอิงจาก Rivers (1978) ได้อธิบายว่า หนึ่งในลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร คือ การเขียน แบบแนะแนวทาง (Guide Writing) นักเรียนจะมีอิสระในการเลือกใช้คำ โครงสร้างไวยากรณ์ และต้องรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและเขียน ซึ่งสามารถบอกได้ว่า หากนักเรียนมีทักษะ การเขียนที่ดีจะทำให้มีทักษะการพูดที่ดีด้วย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการพูดและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยานันท์ มีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพจริง

2. การศึกษาและเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน จากการวัดทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ซึ่งมีคะแนนรวมก่อนเรียนเฉลี่ย 13.00 คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียน คะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน ซึ่งผลของการวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลของการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดของ กานต์ธัญนิศา สุนทร, สุรกานต์ จังหาร และประสมสุข ฤทธิเดช (2562) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 22 คน ผลปรากฏว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม บทบาทสมมติมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3) นามนาย จตุพล (2562) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2.12 จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/93.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) จันทการต์ ไพโรศรี (2561) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และศศิการต์ โครตนาถ, อโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2564) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่า 1) กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมตินั้น สามารถช่วย พัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยาได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนการสอนโดยวิธีการ ดังนี้

1. ใช้เป็นภาระงานและกิจกรรมสำหรับพัฒนาการพูดและการเขียนโดยตรงของ นักเรียนรายบุคคล และรายกลุ่ม ซึ่งครูผู้สอนสามารถแบ่งกลุ่มหรือให้นักเรียนจับกลุ่มเอง เพื่อให้ให้นักเรียนได้ เนื่องจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียน ภาษาอังกฤษนั้น ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิด และระดมความคิดของตนเองและเพื่อน ๆ ในการเขียนและการพูดออกมา โดยครูผู้สอนจะคอยเป็นผู้สังเกตการณ์และฝึกฝนนักเรียน จนทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการการเรียนรู้ขึ้น

2. ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความกล้า แสดงออกในเชิงบวกจากการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ครูสามารถใช้การจัดกิจกรรม บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก สามารถนำความคิดรวบยอด หรือเรื่องที่ร่วมมือทำและแต่งกับเพื่อนมาแสดงเป็นบทบาทสมมติเพื่อให้เพื่อน ๆ และครูได้ชม นอกจากจะเสริมสร้างความกล้าแสดงออกให้กับนักเรียนแล้วนั้น กิจกรรมบทบาท สมมติยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ เสริมสร้างบุคลิกภาพให้นักเรียนเป็นอย่างดี ก่อให้เกิดการพัฒนาไม่ ว่าจะเป็นทักษะการพูดการได้เขียน กระบวนการการทำงานกลุ่ม การแสดงออกและความมั่นใจในตัวเองอีกด้วย

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ สามารถนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาให้เป็น การบูรณาการการเรียนรู้ได้เช่นกัน เนื่องจากกิจกรรมบทบาทสมมตินั้นฝึกนักเรียนในเรื่อง การพูด การคิดบทบาท การเขียนเตรียมเนื้อหา กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ความกล้า แสดงออก ความมั่นใจในตนเอง รวมถึงการค้นคว้าด้วยตนเอง เนื่องจากการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม วิชาต้องให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ ครูผู้สอนสามารถให้นักเรียน นำเสนอการทดลองค้นคว้าในรูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติโดยยึดเนื้อหาตามหลักความเป็นจริงในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ได้

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลต่างระดับประเมินความสามารถตนเอง ทั้งก่อน และหลัง จาก การที่ได้เรียนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา อย่างต่อเนื่อง ไปเมื่อทำการวัดทักษะไปแล้วระยะเวลาหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

- เกศสุตา ปงลังกา. (2550). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์ และธัญญา ชีระมณี. (2558). ความสำคัญของภาษาของภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิตนา แหมมณี. (2546). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้บทบาทสมมติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ ใจกาษา. (2555). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้ การสอนแบบบทบาทสมมติ วิชาศิลปะการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช.
- บวรจิต พลจันทร์. (2551). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ปัญจพร อะโนดาษ. (2547). การเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติ และการใช้กรณี ตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุนทรพิชิตาราม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์. (2522). การแสดงบทบาทสมมติในการสอนกลุ่มบูรณาการสำหรับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขนอนยางพัตยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อัศวินท์ พลศักดิ์. (2559). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชา การบัญชี ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) กับการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.